

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ບົດສະເໜີ

ກ່ຽວກັບ ການສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

- ຮຽນ:**
- ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ປະທານກອງປະຊຸມ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະນັບຖືຢ່າງສູງ;
 - ບັນດາທ່ານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ທີ່ເຄົາລົບ;
 - ບັນດາທ່ານ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ທີ່ບັນຖືຢ່າງສູງ;
 - ທ່ານ ຍິງ ແລະ ທ່ານ ຊາຍ ທີ່ນັບຖື.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກເປັນກຽດຢ່າງສູງ ທີ່ໄດ້ຕາງໜ້າໃຫ້ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍ່ຄືຄະນະຮັບຜິດຊອບ ສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ຂຶ້ນມາລາຍງານກ່ຽວກັບ ຮ່າງກົດໝາຍ ຕໍ່ກອງປະຊຸມລັດຖະບານສະໄໝສາມັນ ປະຈໍາເດືອນ.....2023 ໃນມື້ນີ້ ຊຶ່ງບົດສະເໜີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ປະກອບດ້ວຍ 5 ເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

- 1). ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນໃນໄລຍະຜ່ານມາ;
- 2). ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ;
- 3). ສະພາບການກະກຽມສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ໂຄງປະກອບ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງຮ່າງກົດໝາຍ;
- 4). ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ;
- 5). ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ;

1. ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ຖືເອົາວຽກງານສະຫະກອນ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການຍຸ້ງແຮງຂະບວນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວມີລາຍຮັບ ແລະ ມີອາຊີບໜັ້ນຄົງ ໂດຍໄດ້ອອກນິຕິກຳຫຼາຍສະບັບ ເປັນຕົ້ນ ມະຕິ ເລກທີ 05/ກມສພ, ລົງວັນທີ 26 ມີນາ 2013 ວ່າດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງວິສາຫະກິດໃນໄລຍະໃໝ່, ມະຕິ ເລກທີ 25/ກມສພ, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2014 ວ່າດ້ວຍທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ປີ 1994, 2005, 2013 ແລະ 2022, ດໍາລັດ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມີນາ 2010 ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ, ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເລກທີ 606/ລບ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍບັນຫາ ເຊັ່ນ: ທັດສະນະຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຍັງຖືເປົາ, ຍັງບໍ່ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະສານງານວຽກດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງ, ນິຕິກຳທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ ລວມທັງບັນດາ ມາດຕະການ, ຫຼັກການ, ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ກໍຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ຊຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ລວບລວມບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນ ສ້າງເປັນກົດໝາຍສະບັບດຽວ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນ ໂດຍການຍົກ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເລກທີ 606/ລບ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020 ຂຶ້ນເປັນກົດໝາຍ ດ້ວຍເຫດຜົນ ດັ່ງນີ້:

ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ 3 ຄັ້ງ, ຂັ້ນສູນກາງ 1 ຄັ້ງ ລວມທັງໝົດມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 484 ເທື່ອຄົນ (ຍິງ 119 ເທື່ອຄົນ), ຈາກນັ້ນ ໄດ້ນຳເອົາຄຳຄິດເຫັນຂອງການທາບທາມ ມາຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ກັນກອງເນື້ອໃນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ ກໍໄດ້ຜ່ານການກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງ ຈາກກະຊວງຍຸຕິທຳ ແລະ ກົມກົດໝາຍ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລ້ວ.

3.2 ໂຄງປະກອບ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງຮ່າງກົດໝາຍ

ຮ່າງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ປະກອບມີ XIV ພາກ, 8 ໝວດ, 88 ມາດຕາ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ ມີ 7 ມາດຕາ (ມາດຕາ 1 ເຖິງ ມາດຕາ 7) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຈຸດປະສົງ, ຄວາມໝາຍສະຫະກອນ, ການອະທິບາຍຄຳສັບ, ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ, ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ;
- ພາກທີ II ປະເພດສະຫະກອນ ມີ 6 ມາດຕາ (ມາດຕາ 8 ເຖິງ ມາດຕາ 13) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ປະເພດສະຫະກອນ, ສະຫະກອນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຫະກອນສິນເຊື່ອ ແລະ ເງິນຝາກປະຢັດ, ສະຫະກອນການຄ້າ, ສະຫະກອນຫັດຖະກຳ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ແລະ ສະຫະກອນບໍລິການ;
- ພາກທີ III ສະຫະກອນ ປະກອບມີ 4 ໝວດ, ມີ 19 ມາດຕາ (ມາດຕາ 14 ເຖິງ ມາດຕາ 32).
 - ໝວດທີ 1 ການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ມີ 8 ມາດຕາ (ມາດຕາ 14 ເຖິງ ມາດຕາ 21) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການສ້າງຕັ້ງ, ເງື່ອນໄຂ, ການປະກອບເອກະສານ, ກອງປະຊຸມ, ກົດລະບຽບພາຍໃນ, ການພິຈາລະນາອອກໃບທະບຽນ, ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ສາຂາສະຫະກອນ;
 - ໝວດທີ 2 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ມີ 6 ມາດຕາ (ມາດຕາ 22 ເຖິງ ມາດຕາ 27) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ; ກອງປະຊຸມ; ຄະນະບໍລິຫານ; ຄະນະກວດກາ; ຜູ້ຈັດການ ແລະ ໜ່ວຍງານຂອງສະຫະກອນ;
 - ໝວດທີ 3 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະຫະກອນ ມີ 2 ມາດຕາ (ມາດຕາ 28 ເຖິງ ມາດຕາ 29) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະກອນ;
 - ໝວດທີ 4 ສະມາຊິກຂອງສະຫະກອນມີ 3 ມາດຕາ (ມາດຕາ 30 ເຖິງ ມາດຕາ 32) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ສະມາຊິກ, ເງື່ອນໄຂຂອງການເປັນສະມາຊິກ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງສະມາຊິກ.
- ພາກທີ IV ການເງິນ ແລະ ຊັບສິນສະຫະກອນ ມີ 7 ມາດຕາ (ມາດຕາ 33 ເຖິງ ມາດຕາ 39) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ທຶນສະຫະກອນ, ການປະກອບທຶນ, ການແບ່ງເງິນປັນຜົນ, ການແບ່ງຜົນປະໂຫຍດຈາກການດຳເນີນກິດຈະການຮ່ວມ, ຄັງສຳຮອງ ແລະ ຄັງສະສົມ, ການຊຳລະໜີ້ສິນ ແລະ ການຖືບັນຊີ;
- ພາກທີ V ການຄວບ, ການແຍກ ແລະ ການຍຸບເລິກສະຫະກອນ ມີ 3 ມາດຕາ (ມາດຕາ 40 ເຖິງ ມາດຕາ 42) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການຄວບ, ການແຍກ ແລະ ການຍຸບເລິກ ສະຫະກອນ;
- ພາກທີ VI ກອງທຶນສິ່ງເສີມສະຫະກອນ ມີ 3 ມາດຕາ (ມາດຕາ 43 ເຖິງ ມາດຕາ 45) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ກອງທຶນ, ແຫຼ່ງທຶນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ກອງທຶນສິ່ງເສີມສະຫະກອນ;
- ພາກທີ VII ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະຫະກອນ ມີ 12 ມາດຕາ (ມາດຕາ 46 ເຖິງ ມາດຕາ 57) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະຫະກອນ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ, ການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ, ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການສະໜອງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສ້າງປະຖົມປັດໄຈດ້ານການຜະລິດ;
- ພາກທີ VIII ສະຫະພັນສະຫະກອນ ແລະ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມສະຫະກອນ ປະກອບມີ 2 ໝວດ, ມີ 6 ມາດຕາ (ມາດຕາ 58 ເຖິງ ມາດຕາ 63).
 - ໝວດທີ 1 ສະຫະພັນສະຫະກອນ ມີ 4 ມາດຕາ (ມາດຕາ 58 ເຖິງ ມາດຕາ 61) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ສະຫະພັນສະຫະກອນ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນສະຫະກອນ, ແຫຼ່ງລາຍຮັບ ແລະ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ສະຫະພັນສະຫະກອນ;

- ໝວດທີ 2 ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມສະຫະກອນ ມີ 2 ມາດຕາ (ມາດຕາ 62 ເຖິງ ມາດຕາ 63) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຄະນະກຳມະການ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມສະຫະກອນ.
- ພາກທີ IX ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ ມີ 4 ມາດຕາ (ມາດຕາ 64 ເຖິງ ມາດຕາ 67) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ, ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງກຸ່ມ;
- ພາກທີ X ຂໍ້ຫ້າມ ມີ 5 ມາດຕາ (ມາດຕາ 68 ເຖິງ ມາດຕາ 72) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ, ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບສະມາຊິກສະຫະກອນ, ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບສະຫະກອນ, ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບສະຫະພັນສະຫະກອນ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ;
- ພາກທີ XI ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານສະຫະກອນ ປະກອບມີ 2 ໝວດ, ມີ 9 ມາດຕາ (ມາດຕາ 73 ເຖິງ ມາດຕາ 81)
 - ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຫະກອນ ມີ 6 ມາດຕາ (ມາດຕາ 73 ເຖິງ ມາດຕາ 78) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຫະກອນ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂຶ້ນແຂວງ, ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂຶ້ນເມືອງ, ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານສະຫະກອນ ມີ 3 ມາດຕາ (ມາດຕາ 79 ເຖິງ ມາດຕາ 81) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ອົງການກວດກາ, ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ການກວດກາ.
- ພາກທີ XII ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ມີ 2 ມາດຕາ (ມາດຕາ 82 ເຖິງ ມາດຕາ 83) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ;
- ພາກທີ XIII ວັນສະຫະກອນແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ ແລະ ງົບປະມານ ມີ 3 ມາດຕາ (ມາດຕາ 84 ເຖິງ ມາດຕາ 86) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ວັນສະຫະກອນແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງສະຫະກອນ ແລະ ງົບປະມານ;
- ພາກທີ XIV ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ ມີ 2 ມາດຕາ (ມາດຕາ 87 ເຖິງ ມາດຕາ 88) ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ.

4. ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີຊັບພະຍາກອນ, ກົນໄກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ສູນກາງ ຮອດທ້ອງຖິ່ນ ມີ ດັ່ງນີ້:

- 1). ຂັ້ນສູນກາງ: ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- 2). ຂັ້ນແຂວງ: ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ສູນບໍລິການເຕັກນິກກະສິກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- 3). ຂັ້ນເມືອງ: ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- 4). ຂັ້ນບ້ານ: ໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດຂອງບ້ານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5. ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

ພາຍຫຼັງ ຮ່າງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1). ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຫະກອນ ລວມສູນ ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຫັນເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດວາງອອກທັງເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

2). ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ຊຶ່ງຈະເປັນການຍູ້ແຮງຂະບວນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວມີລາຍຮັບ ແລະ ມີອາຊີບໜັ້ນຄົງ ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3). ກົນໄກການປະສານງານ, ມາດຕະການ, ວິທີການ, ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ສິ່ງເສີມສະຫະກອນ ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ໃນທົ່ວປະເທດ;

4). ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ກຸ່ມການຜະລິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ໃນການເຕົ້າໂຮມກຳລັງແຮງງານ, ທຶນຮອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງການຜະລິດແບບເປັນກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດລວມໝູ່ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແນໃສ່ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ທັງເປັນການສ້າງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມ;

5). ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກູ້ຢືມຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ທ່ານ ປະທານ ທີ່ນັບຖື !

ບັນດາທ່ານ ຜູ້ແທນທີ່ຮັກແພງ !

ເນື້ອໃນທັງໝົດທີ່ໄດ້ລາຍງານມານີ້ ແມ່ນການສ້າງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ເຫັນວ່າ ລະອຽດ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້. ມາຮອດນີ້ ການລາຍງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ ຂໍຮຽນສະເໜີ ທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີຄຳຖາມເຈາະຈີ້ມ, ຊຶ້ນຳ ແລະ ສະເໜີບັນດາທ່ານ ມີຄຳເຫັນເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນ ຮ່າງກົດໝາຍ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສົມບູນຂຶ້ນ.

ຂໍຂອບໃຈ

ບົດປະເມີນຜົນກະທົບ ຂອງ ຮ່າງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

1. ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຜົວຜັນ ແລະ ກຳນົດເວລາໃນການສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນິຕິກຳ

1.1 ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຜົວຜັນ

ຊື່ກະຊວງ: ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຊື່ກົມ: ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນ/ພະແນກສິ່ງເສີມກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ກອງທຶນ.

ຊື່ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບ:

1. ທ່ານ ສິມພອນ ແກ້ວຫາວິງ ຫົວໜ້າກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນ,

ເບີໂທລະສັບ: 020 55 402 781;

2. ທ່ານ ສຸວັນທອງ ນາມວິງ ຫົວໜ້າພະແນກສິ່ງເສີມກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ກອງທຶນ,

ເບີໂທລະສັບ: 020 22 224 541; ອີເມລ: namvongs@gmail.com .

1.2 ຊື່ນິຕິກຳ

ຊື່ຮ່າງນິຕິກຳ: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

ຮ່າງນິຕິກຳແມ່ນສະບັບ: ໃໝ່ ປັບປຸງ

1.3 ກຳນົດເວລາ

- ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 3971/ກປ, ລົງວັນທີ 08 ກັນຍາ 2022;
- ຈັດກອງປະຊຸມຄະນະວິຊາການຄັ້ນຄວ້າ ສ້າງ ຮ່າງກົດໝາຍ ເພື່ອປົກກະທາລີ ວາງທິດທາງ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວ, ປະກອບໂຄງຮ່າງ ແລະ ເນື້ອໃນ ເດືອນ ຕຸລາ 2022;
- ສຳເລັດຮ່າງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນເດືອນ ເມສາ 2023;
- ສຳເລັດການທາບທາມຄຳເຫັນ ເດືອນ ຕຸລາ 2023;
- ສຳເລັດການປັບປຸງ ເດືອນ ຕຸລາ 2023;
- ສະເໜີຜ່ານຄະນະນຳ ກປ ເດືອນ ພະຈິກ 2023;
- ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເດືອນພະຈິກ 2023;
- ສະເໜີເຂົ້າຝຶຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານ ເດືອນ ມັງກອນ 2024
- ສະເໜີເຂົ້າຝຶຈາລະນາຮັບຮອງ ໃນກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງ ຊາດ ຊຸດທີ IX) ພຶດສະພາ 2024.

2. ບັນຫາ ແລະ ຈຸດປະສົງ

2.1 ບັນຫາ

ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ຖືເອົາວຽກງານສະຫະກອນ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງສຳຄັນໃນການຢູ່ແຮງຂະບວນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວມີລາຍຮັບ ແລະ ມີອາຊີບໜັ້ນຄົງໂດຍໄດ້ອອກນິຕິກຳຫຼາຍສະບັບ ເປັນຕົ້ນ ມະຕິ ເລກທີ 05/ກມສພ, ລົງວັນທີ 26 ມີນາ 2013 ວ່າດ້ວຍການ

ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງວິສາຫະກິດໃນໄລຍະໃໝ່, ມະຕິ ເລກທີ 25/ກມສພ, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2014 ວ່າດ້ວຍທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ປີ 1994, 2005, 2013 ແລະ 2022, ດໍາ ລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມີນາ 2010, ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເລກທີ 606/ລບ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍບັນຫາ ເຊັ່ນ: ທັດສະນະຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຍັງຖືເບົາ, ຍັງບໍ່ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະສານງານວຽກດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງ, ນິຕິກຳທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ ລວມທັງບັນດາ ມາດຕະການ, ຫຼັກການ, ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ກໍຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ລວບລວມບັນດານິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນ ສ້າງເປັນກົດໝາຍສະບັບດຽວ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນ ໂດຍການຍົກດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເລກທີ 606/ລບ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020 ຂຶ້ນເປັນກົດໝາຍ ດ້ວຍເຫດຜົນ ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ເຖິງວ່າປະຈຸບັນ ປະເທດລາວເຮົາ ມີດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ແລ້ວ, ແຕ່ເມື່ອທຽບກັບປະເທດອື່ນໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຫັນວ່າພວກເຮົາປະເທດດຽວໃນກຸ່ມອາຊຽນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງເປັນກົດໝາຍເຮັດໃຫ້ບ່ອນອີງດ້ານນິຕິກຳໃນການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານສະຫະກອນ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ ຍ້ອນບໍ່ມີກົດໝາຍເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- 2) ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ໄດ້ກຳນົດ 09 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ຄື: ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ, ການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ, ດ້ານວິຊາການ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ພັດທະນາ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການສະໜອງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແຕ່ບັນດານະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງມີລັກສະນະກວມລວມ ຄືກັບວິສາຫະກິດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ອັນທີ່ມີແລ້ວ ກໍຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຜົນ ແລະ ມີຜົນສັກສິດ ເທົ່າທີ່ຄວນ ເປັນຕົ້ນ ນະໂຍບາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ, ນະໂຍບາຍການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ, ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ;
- 3) ການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ທັນມີຄະນະກຳມະການພັດທະນາສະຫະກອນລະດັບຊາດ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຂັ້ມແຂງແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ຍ້ອນບໍ່ທັນມີກົດໝາຍຮອງຮັບ.

2.2 ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ສະຫະກອນ;
- ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການຮ່ວມມືຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ;

- ເພື່ອແນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

3. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ

3.1 ທາງເລືອກທີ 1: ຮັກສາຕາມສະພາບການໃນປັດຈຸບັນ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ໃນບາງມາດຕາ ຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸມເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ພົບບັນຫາ ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- ຜົນດີ: ບໍ່ເສຍງົບປະມານ;
- ຜົນເສຍ: ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາ, ບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສາມາດບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ.

3.2 ທາງເລືອກທີ 2: ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ບໍ່ແມ່ນນິຕິກຳ.

ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສຶກສາອົບຮົມ.

ຜົນດີ: ການຄຸ້ມຄອງ, ການໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງໄປຕາມປະເພນີ ທີ່ເຄີຍປະຕິບັດການມາ.

ຜົນເສຍ: ການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ, ການໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ.

3.3 ທາງເລືອກທີ 3: ການສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນິຕິກຳ.

ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງນິຕິກຳ ໂດຍການຍົກ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເປັນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະຫະກອນ.

ຜົນດີ:

- ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຫະກອນ ລວມສູນ ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດາທີ່ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວຽກງານສະຫະກອນ ຕາມແຜນການສ້າງ ແລະ ປັບ ປຸງ ກົດໝາຍ 5 ປີ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IX ປີ (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ມີນາ 2021;
- ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີບ່ອນອົງທາງດ້ານນິຕິກຳໃນການປະສານງານ, ການຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບສູງ;
- ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ.
- ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຜົນເສຍ: ລັດຖະບານຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ງົບປະມານ ຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວ ສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ສະຫະກອນ.

3.4 ການເລືອກເອົາວິທີການສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນິຕິກຳ

3.4.1 ເຫດຜົນໃນການເລືອກເອົາວິທີການດັ່ງກ່າວ

- ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຫຼັກການໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກຳນົດເຖິງກິດຈະກຳ ຫຼື ວຽກງານຂອງສະຫະກອນ, ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ລວມທັງວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນ;
- ໃນມາດຕາ 49 ຂອງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ນັ້ນ, ຍັງມີລັກສະນະກວມລວມ ແລະ ບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່ທັນຮັບຜິດເທົ່າທີ່ຄວນ ຕິດຜົນມາດຕາ 59 ກ່ຽວກັບການສະເໜີ ແລະ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ຍັງບໍ່ທັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນຮູບປະທຳ;
- ດຳລັດ 606/ລບ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ພຽງແຕ່ປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການຕົນເທົ່ານັ້ນ ລວມທັງການຜັນຂະຫຍາຍດຳລັດດັ່ງກ່າວ ກໍມີແຕ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍເປັນນິຕິກຳສະເພາະຂອງຕົນ;
- ນິຕິກຳທີ່ຈະສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ ນອນຢູ່ໃນປະເພດນິຕິກຳທີ່ຕ້ອງເຮັດບົດປະເມີນຜົນກະທົບຂອງຮ່າງນິຕິກຳບໍ່?
 - ແມ່ນ ບໍ່ແມ່ນ

3.4.2 ການປັບປຸງຮ່າງນິຕິກຳ

ແມ່ນກົດໝາຍສ້າງໃຫມ່ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປັບປຸງເທື່ອ.

3.4.3 ຜົນກະທົບດ້ານການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ

ນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ ຈະຈຳກັດການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ຫຼື ບໍ່?

- ຈຳກັດ ບໍ່ຈຳກັດ

3.4.4 ຜົນທະຕໍ່ສາກົນ

ຮ່າງນິຕິກຳ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຜົນທະຕໍ່ສາກົນ ຫຼື ບໍ່? ແມ່ນ ບໍ່ແມ່ນ

ຖ້າແມ່ນ, ແມ່ນຜົນທະອັນໃດ:

- WTO AEC FTA ອື່ນໆ (ກຳນົດແຈ້ງ)

ຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຜົນທະສາກົນນັ້ນ ຫຼື ບໍ່?

- ສອດຄ່ອງ ບໍ່ສອດຄ່ອງ

ຖ້າບໍ່ສອດຄ່ອງ, ກະລຸນາອະທິບາຍແຈ້ງ.

(ຂໍ້ແນະນຳ - ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຕໍ່ຜົນທະສາກົນ ໃຫ້ຟື້ວຜັນນຳກົມ

ນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ)

3.4.5 ນິຕິກຳ ທີ່ຟື້ວຜັນ

1. ຄຳສັ່ງແນະນຳວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນງານລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ສະບັບເລກທີ 10/ນຍ, ລົງວັນທີ 25 ມິຖຸນາ 2001;
2. ຄຳສັ່ງແນະນຳຂອງກົມການເມືອງ ສູນກາງພັກວ່າດ້ວຍການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 09/ກມສພ, ລົງວັນທີ 8 ມິຖຸນາ 2004;

3. ຄໍາສັ່ງແນະນຳເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນ 9 ມິຖຸນາ 2008;
4. ຄໍາສັ່ງຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍ ໃນຊຸມນະບົດ ສະບັບເລກທີ 03/ກມສພ, ລົງວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2011;
5. ມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງ ເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 03/ກມສພ, ລົງວັນທີ 15 ກຸມພາ 2012;
6. ດຳລັດວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 348/ລບ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2017;
7. ກົດໝາຍວິສາຫະກິດ (ໃນຂໍ້ 2 ບັນຫາ ແລະ ຈຸດປະສົງ ເຫັນຂຽນ ກົດໝາຍວິສາຫະກິດ).

ຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ບັບປຸງນັ້ນ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼືບໍ່?

ສອດຄ່ອງ ບໍ່ສອດຄ່ອງ

4 ຄາດຄະເນຜົນກະທົບ ແລະ ການທາບທາມຄຳເຫັນ

4.1 ສັງຄົມ

4.1.1 ຜົນກະທົບ

ກຸ່ມຄົນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກຮ່າງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ພົວພັນກັບການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ໃນເຂດເປົ້າໝາຍຄື:

1. ເຂດການຜະລິດ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ໃນສັງຄົມ;
2. ເຂດການຄ້າ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຈຳໜ່າຍຊື້-ຂາຍ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບ;
3. ເຂດການບໍລິການ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການອຳນວຍ ຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ຂອງສັງຄົມ.

➤ ຜົນກະທົບທາງບວກ:

- ຈະເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຫະກອນ ເຂົ້າສູ່ລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ, ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງ ສະຫະກອນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
- ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ.

➤ ຜົນກະທົບທາງລົບ:

- ການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມທຸລະກິດຈຳນວນໜຶ່ງ ເກີດມີທາງສຽງຈຶ່ມວ່າຕໍ່ນະໂຍບາຍ.

4.1.2 ເງື່ອນໄຂໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳ

ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດເປົ້າໝາຍ ຈະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ເຂົ້າຮ່ວມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ຄົບຖ້ວນໃຫ້ແກ່ ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນກິດຈະການຂອງສະຫະກອນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ.

ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຕໍ່ບຸກຄົນໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳ:

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເບື້ອງຕົ້ນ (ຖ້າມີ): ບໍ່ມີ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະປີ: ບໍ່ມີ

4.1.3 ການທາບທາມຄຳເຫັນ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໄດ້ນຳເອົາຮ່າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ລົງທາບທາມຄຳເຫັນຢ່າງເປີດກວ້າງ ຈາກການຈັດຕັ້ງລັດແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ (ໄດ້ຈັດເປັນພາກ ເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້), ຜ່ອມທັງໄດ້ມີການແລກປ່ຽນຄຳຄິດຄຳເຫັນ ດ້ວຍວິທີການຝຶມລົງເວັບໄຊ.

4.1.4 ສະຫຼຸບ

ຕົວຊີ້ວັດຜົນກະທົບ	ບໍ່ມີ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ
ຈຳນວນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຊຸມຊົນສ່ວນໃຫຍ່/ທັງໝົດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	☒	☐	☐
ຈຳນວນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ 20% ຂອງຊຸມຊົນ/ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)	☐	☒	☐
ຜົນກະທົບດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ບຸກຄົນ (ສະເລ່ຍ) (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍກວ່າ 800.000 ກີບຕໍ່ບຸກຄົນ)	☒	☐	☐
ລະດັບການປ່ຽນແປງຕໍ່ວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ມີຜົນກະທົບຫຼາຍ ຕໍ່ວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງບຸກຄົນ)	☐	☒	☐
ການບໍ່ເຫັນດີຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕໍ່ຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼືປັບປຸງ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ການເຫັນດີເປັນເອກະພາບລະຫວ່າງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ແມ່ນມີໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ)	☒	☐	☐

4.2 ພາກທຸລະກິດ

4.2.1 ຜົນກະທົບ

ການສ້າງ ຮ່າງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບດັ່ງນີ້:

➤ ຜົນກະທົບທາງບວກ:

ຜູ້ປະກອບການກ່ຽວກັບວຽກງານນີ້ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຳເນີນໄດ້ໂດຍນັກລົງທຶນຂະໜາດໜ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ.

➤ ຜົນກະທົບທາງລົບ:

ຜູ້ປະກອບການທີ່ເຮັດທຸລະກິດອື່ນ ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ແລະ ອາຊີບຂອງປະຊາຊົນ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ.

4.2.2 ເງື່ອນໄຂໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳ

ຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

- ຄາດຄະເນຄ່າສິນເບື້ອງສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳ:
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເບື້ອງຕົ້ນ (ຖ້າມີ): ບໍ່ມີ
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະປີ: ບໍ່ມີ

4.2.3 ການທາບທາມຄຳເຫັນ

ການສ້າງຮ່າງກົດໝາຍດ້ວຍສະຫະກອນ ຄັ້ງນີ້ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໄດ້ທາບທາມຄຳເຫັນຈາກສະພາ ການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ຍັງໄດ້ທາບທາມ ບັນດານັກທຸລະກິດ ດ້ວຍວິທີມີມລົງເວັບໄຊ. ໃນການທາບທາມຄຳເຫັນໄດ້ຮັບຄຳ ເຫັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໃນການຝຶຈາລະນາຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງຂອງ ຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

4.2.4 ສະຫຼຸບ

ຖ້າໜຶ່ງໃນຕົວຊີ້ວັດຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຫາກຄາດຄະເນວ່າມີຜົນກະທົບຫຼາຍ ກໍຖືວ່າຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນັ້ນ ມີຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ພາກທຸລະກິດ. ຖ້າຮ່າງນິຕິກຳນັ້ນ ຫາກມີຜົນກະທົບຫຼາຍເທົ່າໃດ ກໍ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດການວິເຄາະແບບລົງເລິກ ກ່ຽວກັບທາງເລືອກ ແລະ ມີການທາບທາມຄຳເຫັນຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ກັບພາກທຸລະກິດ.

ຕົວຊີ້ວັດຜົນກະທົບ	ບໍ່ມີ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ
ຈຳນວນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳສ່ວນໃຫຍ່/ທັງໝົດໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບ)	☒	☐	☐
ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍກວ່າ 30% ຂອງທຸລະກິດໃນຂະ ແ ໜງການໃດໜຶ່ງ ຫຼື 20% ຂອງທຸລະກິດລາວ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ)	☐	☒	☐
ຜົນກະທົບດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ (ສະເລ່ຍ) (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍກວ່າ 1.600.000 ກີບ ຕໍ່ໜຶ່ງຫົວ ໜ່ວຍທຸລະກິດ)	☒	☐	☐
ລະດັບການປ່ຽນແປງ ຕໍ່ວິທີການເຮັດທຸລະກິດ ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ (ຂໍ້ແນະນຳ- ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃນການດຳ ເນີນທຸລະກິດ)	☐	☒	☐
ການບໍ່ເຫັນດີ ຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີ ສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ (ຂໍ້ແນະນຳ- ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ການເຫັນດີເປັນເອກະພາບລະຫວ່າງທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ແມ່ນມີໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ)	☒	☐	☐

4.3 ລັດຖະບານ

4.3.1 ຜົນກະທົບ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ແມ່ນບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານສະຫະກອນ ເປັນຕົ້ນ ສະຫະກອນການຜະລິດ, ສະຫະກອນການຄ້າ ແລະ ສະຫະກອນການບໍລິການ ຊຶ່ງແມ່ນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງ ງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຜັດທະນາວຽກງານສະຫະກອນ.

ສຳລັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກຮ່າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ແມ່ນ ບັນດາອົງການສາຍຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ, ອົງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ່ໜຶ່ງຂອງຂໍ້ນີ້.

➤ ຜົນກະທົບທາງບວກ:

- ມີອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສະຫະກອນຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ;
- ມີການແປງຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນວຽກງານສະຫະກອນ;
- ເປັນບ່ອນອົງອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທັງສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຫະກອນ;
- ຫັນເອົາວຽກງານສະຫະກອນ ເຂົ້າສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

➤ ຜົນກະທົບທາງລົບ

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງພະນັກງານ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື, ແຜນພັບ, ສື່ສິ່ງພິມ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ;
- ງົບປະມານທີ່ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານສະຫະກອນ ຊຶ່ງແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ.

4.3.2 ເງື່ອນໄຂໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ລັດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງຄູ່ມື, ແຜນພັບ, ສື່ສິ່ງພິມ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

4.3.3 ການທາບທາມຄຳເຫັນ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຖືກທາບທາມຄຳເຫັນປະກອບມີ:

- ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;
- ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
- ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ຂະແໜງການ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
- ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ຂະແໜງການ ພາຍໃນ;
- ຂະແໜງການ ການເງິນ;
- ຂະແໜງການ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
- ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ຂະແໜງການ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
- ຂະແໜງການ ທະນາຄານ ແຫ່ງສປປ ລາວ
- ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ.

ໃນການທາບທາມເຫັນວ່າ ບັນດາການຈັດຕັ້ງໄດ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ກັບເນື້ອໃນຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເປັນຢ່າງສູງ ໃຫ້ສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນດັ່ງກ່າວ.

4.3.4 ສະຫຼຸບ

ຖ້າໜຶ່ງໃນຕົວຊີ້ວັດຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຫາກຄາດຄະເນວ່າມີຜົນກະທົບຫຼາຍ ກໍຖືວ່າຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນັ້ນ ມີຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ລັດຖະບານ ຖ້າຮ່າງນິຕິກຳນັ້ນ ຫາກມີຜົນກະທົບຫຼາຍເທົ່າໃດ ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕ້ອງມີການເຮັດວິເຄາະແບບລົງເລິກ ກ່ຽວກັບທາງເລືອກ ແລະ ມີການທາບທາມຄຳເຫັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ຕົວຊີ້ວັດຜົນກະທົບ	ບໍ່ມີ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ
ຈຳນວນຂັ້ນ ການປົກຄອງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ) (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງນິຕິກຳມີຜົນກະທົບໃນທຸກຂັ້ນຂອງການປົກຄອງ)	☐	☒	☐
ຈຳນວນ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍກວ່າ 20% ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເຊັ່ນ: ກະຊວງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ມະແນກການ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ)	☐	☒	☐
ຜົນກະທົບດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ (ສະເລ່ຍ) (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍກວ່າ 40.000.000 ກີບ ຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ)	☐	☒	☐
ລະດັບການປ່ຽນແປງ ຕໍ່ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ ຕໍ່ການປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ)	☐	☒	☐
ການບໍ່ເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕໍ່ຮ່າງນິຕິກຳທີ່ສະເໜີສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ (ຂໍ້ແນະນຳ - ຜົນກະທົບຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ການເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແມ່ນມີໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ)	☒	☐	☐

5 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

5.1 ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ບຸກຄົນ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການສ້າງຄູ່ມື, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ ໃຫ້ບຸກຄົນໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເຊັ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື, ແຜ່ນຜັບ, ສື່ສິ່ງຝິມ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນ.

5.2 ການສະໜັບສະໜູນແກ່ພາກທຸລະກິດ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການສ້າງເຄື່ອງມື, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຮັບ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເຊັ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື, ແຜ່ນຜັບ, ສື່ສິ່ງຝິມ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ພາກວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນ.

5.3 ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ພາຍຫຼັງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນຖືກຮັບຮອງ ແລະ ມີຜົນສັກສິດແລ້ວ, ພາກສ່ວນທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊັ່ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບກັນລະຫວ່າງ ອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສະຫະກອນ. ພ້ອມກັນ

ນັ້ນ, ກໍຕ້ອງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຜົນລະເມືອງໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອເປັນການປຸກລະດົມໃຫ້
ຜົນລະເມືອງ ມີສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດດໍາລັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

5.4 ງົບປະມານ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນ

ງົບປະມານທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ມາຈາກ:

- ງົບປະມານລັດ.

5.5 ທົບທວນຄືນ

ພາຍຫຼັງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດແລ້ວ ໃນທຸກໆ ປີ ຂະແໜງກະສິກໍາ
ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເປັນໃຈກາງສົມທົບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທົບ
ທວນຄືນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການປັບປຸງກົດໝາຍ ຫຼື ແກ້ໄຂ
ວຽກງານສະຫະກອນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະ
ເທດຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

6 ການອະນຸມັດ

ໄດ້ເຮັດອັນໃດໃນລຸ່ມນີ້:

1. ເຊັນບົດປະເມີນຜົນກະທົບຂອງຮ່າງນິຕິກຳ (ຂັ້ນຕອນເບື້ອງຕົ້ນ) ເພື່ອສະເໜີຫາອົງການຮັບຜິດຊອບ
ກວດກາ ເພື່ອກວດກາຄືນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳ
2. ເຊັນບົດປະເມີນຜົນກະທົບຂອງຮ່າງນິຕິກຳ (ຂັ້ນສຸດທ້າຍ) ເພື່ອສະເໜີຫາອົງການຮັບຜິດຊອບກວດກາ
ມີຄໍາເຫັນຕໍ່ບົດປະເມີນຜົນ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..... **24 OCT 2023**

ຫົວໜ້າ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ສ້າງຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ

ກິແກ້ວ ສິງມາວິງ